

РЕШЕНИЕ

№ 5971

гр. София, 03.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **3180** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.65, ал.4 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК./

Със Заповед №РД-09-38/07.02.2013 г., издадена от кмета район "С."-Столична община, на основание чл.65, ал.2 от ЗОС и чл.34, ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община / НРУУРОЖТСО/ е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх."Б", ет.7, ап.40 /А. №0656 от 19.04.1999 г./ от С. Й. М. и С. Й. М., които го държат без правно основание.

Така постановената заповед, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152 АПК е било обжалвана от С. Й. М. и С. Й. М., чрез пълномощника им-адв. Ю. С.. Жалбата е бланкетна-изразеното с нея недоволство е общо, като не се сочат конкретни основания за оспорване по чл.146 от АПК.

С писмения отговор по жалбата, обективизиран в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена съда, ответникът аргументирано оспорва основателността на жалбата.

В с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателите не се явяват, не се представляват, но сочат и не представят.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Дъбов, който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лица с правен интерес от оспорването-чл.147, ал.1 от АПК. Спазен е и 14-дневният преклузивен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-кметът на Район „С.“, СО, на чиято територия се намира изземваното общинско жилище, в съответствие с разпоредбата на чл.34, ал.1 НРУУРОЖТСО и чл.65, ал.2 от ЗОС. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт-чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК, вр. НРУУРОЖТСО, както и административно-производствените правила за издаване на акта. Актът е мотивиран като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Изяснени и правилно установени са релевантните за случая факти, които осъществяват хипотезата на приложимата материално правна норма на чл.65, ал.1 от ЗОС:

Със Заповед №РД-09-49/08.02.2012 г. на кмета на район ”С.”-СО, на основание чл.46, ал.2 от ЗОС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 от НРУУРОЖТСО, поради неплатени наем от м.февруари 2011 г. до м.януари 2012 г., включително, такса битови отпадъци за последното тримесечие на 2010 г. и 2011 г. и консумативи- за вода в размер на 526,29 лева и топлоенергия в размер на 1714,13 лева, е прекратен договор за наем от 01.07.2004 г., сключен на основание Заповед за настаняване №11/01.07.2004 г. на кмета на район „С.”-СО със С. Й. М. за общинско жилище-[жк], [жилищен адрес] вх.”Б”, ет.7, ап.40, състоящо се от стая, кухня и сервизно помещение. По делото не се твърди и липсват данни заповедта за прекратяване на наемните правоотношения да е била оспорена по съдебен ред, съответно да е било спряно предварителното ѝ, по силата на закона, изпълнение /чл.46, ал.5 от ЗОС/ или заповедта да е била отменена. Издаването на заповед за прекратяване на наемното правоотношение представлява правопрекратяващ правното основание да се държи процесното жилище юридически факт. При това положение и след като жалбоподателите не разполагат с друго противопоставимо на общината право, което да обоснове ползването на процесното жилище, то те държат същото към датата на издаване на оспорената заповед без правно основание.

При така установените факти и като съобрази разпоредбите на чл.46, ал.5 от ЗОС и чл.142, ал.1 от АПК, съдът намира, че обжалваната заповед по чл.65, ал.1 от ЗОС е материално законосъобразна.

С оглед на гореизложеното и липсата на пороци за нищожност или отмяна /унищожаемост/ на оспорения акт, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК и чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. Й. М. и С. Й. М. срещу Заповед №РД-09-38/07.02.2013 г., издадена от кмета район "С"-Столична община, с която на основание чл.65, ал.2 от ЗОС и чл.34, ал.2 от НРУУРОЖТСО е наредено, от жалбоподателите, да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх."Б", ет.7, ап.40.

ОСЪЖДА С. Й. М., ЕГН: [ЕГН] и С. Й. М., [ЕГН] да заплатят на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, район „С.“ сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: